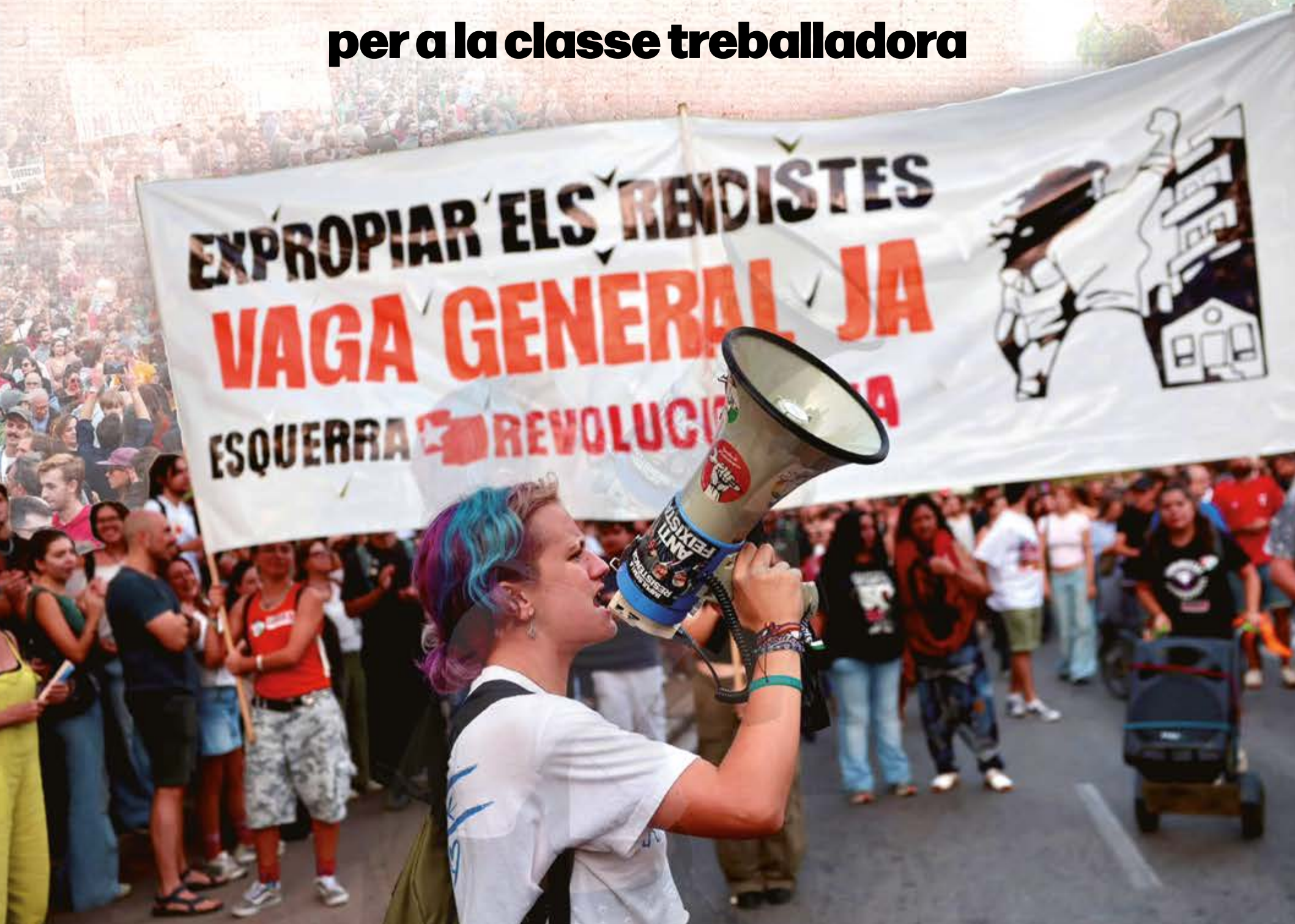

HABITATGE DIGNE PÚBLIC I UNIVERSAL

per a la classe treballadora

Per un habitatge digne, públic i universal per a la c

EXPROPIACIÓ DELS RENDISTES

El 26 de setembre del 2026 ha marcat un punt d'inflexió. Centenars de milers de persones van omplir Madrid. Una manifestació històrica pel dret a un habitatge digne, públic i universal, convocada després de la indignació que va provocar el desnonament de la Maricarmen, una dona de 87 anys expulsada per un fons voltor de la que va ser la seva llar els últims 70 anys.

Però no va ser una manifestació més. S'ha iniciat una explosió social que assenyala directament aquest sistema depredador, el robatori que perpetren els rendistes, els bancs i els fons voltor, i que apunta directament als dos principals partits del règim del 78: al PP i al PSOE.

Que la mobilització multitudinària conclogués amb una acampada massiva a la Puerta del Sol, emulant el 15M, ho diu tot. Al final de la legislatura del govern "progressista", la seva base social s'aixeca amb fúria i li etziba: Per a què serveix un govern de "l'esquerra" incapaç de frenar els 55 desnonaments diaris que es produeixen arreu de l'Estat i que permet aquest transvasament obscè de riquesa de la classe treballadora a les butxaques dels rendistes?

Anys de ràbia i profund malestar davant dels abusos dels rendistes, i davant la pràctica impossibilitat d'accés a un habitatge digne, ja s'havien expressat fa mesos en grans manifestacions, però ara han esclatat amb una força redoblada. I ho ha fet al Madrid d'Ayuso, que se suposa el feu d'aquesta presidenta lladre i corrupta que es va comprar un àtic per 6 milions d'euros, i que se'n riu de la Maricarmen i de totes nosaltres agitant el seu classisme d'extrema dreta.

Aquesta mobilització llança moltes lliçons i conclusions. El veritable ambient que existeix avui entre els treballadors i treballadores i el jovent s'ha expressat amb tota la seva potència. La disposició a lluitar per les causes que valen

la pena és el que realment impera. És lluita de classes en estat pur, desbordant les burocràcies dels partits de l'esquerra assimilats al sistema i dels sindicats que practiquen la pau social.

El jovent ha protagonitzat aquesta explosió, aquest mateix jovent que ens diuen que és fatxa. Un bany de realitat. Un jovent òbviament que està fart de discursos i xerrameca buida, com la que practica aquest govern del PSOE i Sumar, d'aquesta retòrica del no-res que asfalta el camí a la reacció.

Un jovent, al costat de sectors de la nostra classe, que amb la seva acció s'ha rescablat de setmanes d'orgia feixista i espanyolista, on l'odi racista contra els nostres germans i germanes migrants, els pogroms i caceres violentes, ha estat la tònica, amb el consentiment i la complicitat d'aquest govern central i la seva policia. En definitiva, aquesta mobilització de masses ha demostrat també quin és el camí per a fer front el feixisme i el seu discurs.

Una mobilització impressionant que ha aconseguit doblegar el braç dels voltors de Urbagestión i que la Maricarmen pugui tornar a casa seva, mantenint un lloguer de quantia similar al que tenia fins ara. Una gran notícia que torna a deixar clar que la lluita és l'únic camí. El pànic davant la reacció social que la seva cobdícia ha desfermat, juntament amb les indubtables pressions d'altres actors del sector que veuen amb enorme por el que està passant als carrers, els ha portat a prendre aquesta decisió en un intent de fer veure a l'opinió pública que la causa del conflicte ja està resolta. Però ja és massa tard. Com s'ha repetit un cop rere l'altre als carrers, no es tracta del problema individual de la Maricarmen, es tracta d'un problema col·lectiu que exigeix una solució global i definitiva.

Els decrets del govern PSOE-Sumar: una burla a les llogateres

El govern PSOE-Sumar ha tornat a donar l'esquena al clam popular en defensa d'un habitatge públic i universal per a la classe treballadora. Després d'hores de negociació amb els seus socis parlamentaris, ha aprovat dos decrets que són un autèntic insult a les llogateres i al conjunt dels treballadors i treballadores que ens hem mobilitzat per un habitatge digne. Incapaços de trencar amb la seva subordinació als interessos del gran capital, el PSOE i Sumar han aprovat un paquet de mesures que, en la seva major part, són senzillament retòrica buida, i que en el millor dels casos són un simple ajornament de l'agonia de desenes de milers de llogateres sobre els caps de les quals pengen pujades immoderades del lloguer o l'amenaça de desnonament.

De cara a fer caure l'única mesura que podria ser rellevant i un avanç real, la renovació automàtica dels contractes de lloguer, han dividit les mesures en dos decrets diferents. Així es facilita a Junts, partit dels rendistes de Catalunya, i a la majoria de dretes no votar el decret en qüestió i fer-lo caure al Congrés. Pura maniobra parlamentària i propaganda buida per a simular que fan alguna cosa i deixar en realitat les coses tal com estan! Quina hipocresia! Pedro Sánchez es penjarà la medalla d'haver intentat moderar els lloguers, encara que el seu magnànim intent no hagi pogut superar l'escull parlamentari.

El primer punt aprovat pel govern és la pròrroga de l'actual prohibició de desnonaments a persones vulnerables dos anys més, fins al 2030. Sens dubte, ens prenen per idiotes! Aquesta suposada

prohibició està vigent ara mateix i, com s'ha pogut comprovar, no ha impedit el desnonament de la Maricarmen ni de milers de persones més. A qui pretenen enganyar? Les condicions que s'exigeixen per a ser declarat "vulnerable" són tan rebuscades que no les compleix ni tan sols una persona de 87 anys sense cap lloc en el món per a viure.

Al mateix temps que el Consell de Ministres deliberava, a Mataró s'executava el desnonament d'un veí amb un 87% de discapacitat i, a pocs metres de Puerta del Sol, s'intentava un desnonament que només la pressió de les persones acampades va poder impedir.

El segon punt de les mesures del govern és la pròrroga de dos anys dels contractes de lloguer que venceran abans del 31 de desembre del 2028. És veritat que algunes famílies veuran allunyar-se l'amenaça del desallotjament imminent, però 24 mesos després els propietaris exigiran una compensació econòmica per les pujades de lloguers que en el seu moment no van poder aplicar.

Això és el que també ocorrerà amb la prohibició de pujar lloguers durant dos anys en cas que el seu import superi allò marcat a l'Índex d'Habitatge. Sense mesures per a reduir efectivament els lloguers abusius i per a impedir que els nostres salaris siguin saquejats impunement pels propietaris, aquestes pròrrogues només ajornen el problema, al mateix temps que contribueixen al fet que les futures pujades dels lloguers siguin encara més inassumibles.

Tampoc no tindrà gran efectivitat la prohibició de la compra d'habitatges per fons voltor fins al 2028. Les entitats fi-

classe treballadora DISTES!

nanceres que especulen amb l’habitatge disposen de mitjans suficients per a esquivar la definició de “fons voltor” que el decret estableixi.

L’única manera de tallar d’arrel la seva especulació és expropiar els habitatges que ara són a les seves mans per a constituir un parc d’habitatge públic amb lloguer assequible. La resta és pura cosmètica.

Tenim força per a organitzar una vaga general

Lluitar per un habitatge digne, públic i universal significa fer polítiques d’esquerres de veritat, enfrontant els grans poders capitalistes. Des d’Esquerra Revolucionària diem que les úniques mesures realistes que poden resoldre aquest malson són:

- **Expropiació de pisos i habitatges en mans de la SAREB**, dels rendistes, els bancs i fons voltor.
- **Creació d’un parc públic amb centenars de milers de pisos i habitatges**, amb lloguers no superiors al 20% del SMI i sota el control i gestió dels sindicats de llogateres i de l’habitatge.
- **Topall immediat als preus**, reduint els lloguers un 50%.
- **Establiment de contractes de lloguer indefinits**.
- **Prohibició de clàusules abusives i sancions als qui les compleixin**.
- **Prohibició dels desnonaments per llei**.
- **II·legalització de les empreses de desocupació**.
- **Fi de la gentrificació i de l’expulsió de les veïnes dels nostres barris**. De-

rogar l’actual sistema d’habitatges turístics i limitar el seu ús en tots els territoris.

• **En defensa de tots els serveis públics**. Prou privatització i ruïna de la sanitat i l’educació públiques. Cal unificar totes les lluites en una vaga general.

• **Nacionalització de la banca i els grans monopolis**. Que la riquesa que creem amb el nostre treball serveixi per a resoldre les necessitats socials.

Ha quedat clar. Res podem esperar d’aquest govern central ni de les institucions de l’Estat capitalista. És el moment de fer un pas endavant. Només podem confiar en les nostres pròpies forces. Les manifestacions d’aquests dies, i l’atenció i simpatia que s’ha aixecat de llarg a llarg de tot l’Estat demostren que tenim forces més que suficients per a arrencar importants conquestes als rendistes, bancs i fons voltor.

Per això és el moment d’insistir, d’intensificar la lluita i dur-la fins al final. Tornar a omplir els carrers massivament com estem fent i emplaçar enèrgicament tots els sindicats de classe: CGT, CCOO, UGT, CIG, ELA, LAB, CNT... a convocar de manera immediata una vaga general, unificant les reivindicacions dels qui no poden pagar el lloguer, dels qui sofreixen desnonaments, dels qui no poden emancipar-se i dels qui han de marxar-se dels seus barris i ciutats. Una vaga general que paralitzi tot fins aconseguir totes les nostres reivindicacions.

Tenim força per a fer-ho. Ho hem vist aquests últims mesos en la rebel·lió per l’educació pública en País Valencià i a Catalunya. Ho hem tornat a veure en la immensa marea verda que va recórrer els carrers de Madrid un dia després de l’acampada a Sol i que anticipa una gran vaga indefinida educativa a les escoles i

instituts madrilenys. També ho hem vist en les manifestacions feministes, pel poble palestí i en nombroses lluites sindicals com la dels treballadors d’Airbus. Però sobretot ho hem vist aquests dies amb

l’esclat d’indignació contra el desnonament de la Maricarmen, que ha plantat cara a aquest sistema miserable.

Ara és el moment. Per la vaga general pel dret a l’habitatge i uns serveis públics de qualitat!

Organitza't a **ESQUERRA** **REVOLUCIONARIA**

No és cap secret que el sistema capitalista ens condemna a la barbàrie. La rebel·lió social que estem protagonitzant per un habitatge públic, digne i universal ho posa en evidència. Són els rendistes, els fons voltors i els bancs els que ens impedeixen tenir una vida digna.

El capitalisme, amb els seus polítics i partits que accepten la seva lògica, és l'adversari. Si ens condemnen a cobrar salaris miserables i a la precarietat crònica, mentre destrueixen la sanitat, l'educació i els serveis públics, és precisament perquè organitzen la societat perquè una minoria acumuli una riquesa obscena, a costa de la misèria per a la gran majoria.

I aquest sistema no es pot reformar. No hi ha ni hi haurà un capitalis-

me de rostre humà. Només cal contemplar el brutal genocidi contra el poble palestí i la reguera de guerres imperialistes que destrueixen nacions senceres i maten centenars de milers d'inno-cents. Aquestes atrocitats no són el fruit de la bogeria, sinó de la lluita despietada de l'imperialisme nord-americà, del sionisme i els seus aliats europeus per a mantenir la supremacia mundial.

I és en aquest context de crisi global en el qual l'extrema dreta i el neofeixisme avança, estenent la seva demagògia racista, masclista i espanyolista. Un avanç que també respon al fracàs de la socialdemocràcia al govern, incapaç d'enfrontar els grans poders econòmics, depurar de franquistes l'aparell judicial, policial i militar, i impedir la deshumanització i criminalització de les nostres germanes i germans

migrants, com estem veient a Ceuta. Novament han donat l'esquena a les aspiracions i necessitats urgents de la classe treballadora.

Però davant d'aquesta realitat hi ha una altra molt diferent, i aquesta la marca la nostra classe quan es posa en marxa en les mobilitzacions massives en defensa de l'educació pública, en l'enorme vaga d'Airbus, en les manifestacions multitudinàries contra la maquinària assassina del sionisme i, per descomptat, en el gran aixecament social pel dret a l'habitatge.

Aquesta situació ens interpel·la a tots i totes, a aquelles que no ens resig-

nem ni confiem en una democràcia tutelada pels capitalistes, per una plutocràcia que dona suport obertament a l'agenda totalitària de Trump, Milei, Ayuso i Abascal. És el moment de dir prou i fer un pas endavant.

Cal prendre partit, i per això et convidem a què t'organitzis a Esquerra Revolucionària, a construir juntes un partit per a la revolució socialista. Cal organitzar tota la potència transformadora de la classe obrera i del jovent per a derrotar un enemic poderós.

Necessitem transformar aquesta societat i enviar-la a l'escombraria de la història.

**Uneix-te a Esquerra
Revolucionària!**

